

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

ΤΟ ΜΙΑΣΜΑ ΕΝ ΤΩ ΚΟΝΙΟΡΤΩ:

Ὁ Ἰταλὸς ἰατρός Μανφρέδης, ἐξετάσας ὑπὸ χημικὴν καὶ βακτηριολογικὴν ἔσπιν τὸν κονιορτὸν τῶν ὁδῶν τῆς Νεαπόλεως, ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μικροβίων, ἅτινα εὔρεν ἐν τῷ κονιορτῷ ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς 761,521,000 κατὰ γραμμάριον κονιορτοῦ. Ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν του παρουσίασαν περιέργους διαφορὰς, ἀναλόγους τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελοῦσιν αἱ ὁδοί.

Οὕτω εἰς τὰς ὀλιγώτερον ἀκαθάρτους ὁδοὺς εὔρε κατὰ μέσον ὄρον 60 ἑκατομμύρια μικροβίων κατὰ γραμμάριον κονιορτοῦ. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀυξάνει εἰς ἐν δισεκατομμύριον εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐν αἷς ἡ ἐμπορικὴ κίνησις εἶνε ζωηροτέρα, καὶ εἰς 5 δισεκατομμύρια εἰς τὰς πλέον ἀκαθάρτους ὁδοὺς. Τὸ νοσηρὸν δὲ τῶν ὁδῶν τούτων ἐξηγεῖται, ὅταν λάθωμεν ὑπ' ἔσπιν ὅτι ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς βακτηριδίων πλείστα εἶνε παθογενῆ. Τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἐρευνῶν τοῦ Μανφρέδη, ὅστις εὔρε μιαιτυμικὸν τὸν κονιορτὸν εἰς 73 περιπτώσεις ἐπὶ 100. Ἐπὶ 42 ἐνέτεων κονιορτοῦ τῶν ὁδῶν εἰς ἰνδοχοίρους, ἀπήντησεν ὀκτάκις μὲν τὸ μικρόβιον τοῦ πύου, τετράκις τὸ βακτηριδίων τοῦ κακοήθους οἰδήματος, δις τὸ τοῦ τετάνου καὶ τρίς τὸ τῆς φυματιώσεως, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν ἄλλους μικροργανισμοὺς ἤττον γνωστούς, ἐπιφέροντας θανατηφόρους σηψαιμίας εἰς τοὺς ἰνδοχοίρους.

Ἐκ τούτων φαίνεται πόσον ἀναγκαῖος εἶνε ὁ καθαρισμὸς τῶν ὁδῶν τῶν πόλεων καὶ πόσους κινδύνους διατρέχομεν ἡμεῖς οἱ ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντες, οἵτινες εἴμεθα ἠναγκασμένοι ν' ἀναπνέωμεν μετὰ τοῦ ἀέρος τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐξεχειρομένην πυκνὴν κόνιν τῶν ὁδῶν.

ΤΟ ΡΑΒΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΥ

Ἐχει καὶ τὸ ραβδίον τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας τὴν ἱστορίαν του, ἱστορίαν μάλιστα ἀρκετὰ παράδοξον.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ραβδίου τούτου ἀποδίδεται εἰς τὸν περίφημον μουσικὸν Λούλην. Ὁ ἀρχιμουσικὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐδείκνυε τὸ μέτρον ὅτε μὲν διὰ κινήσεως τοῦ ποδός, ὅτε δὲ διὰ κροτήσεως τῆς δεξιᾶς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς. Μετεχειρίζοντο προσέτι πρὸς ὑπόδειξιν τοῦ μέτρου ὄστρακα, κογγύλια καὶ κόκκαλα, συγκρούοντες αὐτά. Πρῶτος δὲ ὁ Λούλης μὴ δυνάμενος νὰ μεταδώσῃ τὸ μέτρον εἰς τοὺς βιολιστὰς του, ἐπρομηθεύθη ράβδον δύο μέτρων μήκους, δι' ἧς ἐκτύπα βιαίως εἰς τὸ πάτωμα. Ἀλλ' ἡμέραν τινὰ ἐξ ἀπροσεξίαις ἐκτύπησεν ἐπὶ τοῦ ποδός του καὶ ἡ ἐπενεχθεῖσα πληγὴ, ἡ ὁποία κατ' ἀρχάς ἦτο ἑλαφρά, μετετρέπη εἰς γάγγραιναν, διότι ὁ μουσικὸς δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν περιποιηθῇ, καὶ ἐπήνεγκε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ ράβδος ἔμεινεν ἔκτοτε ὡς ὄργανον τῆς ὑποδείξεως τοῦ μέτρου καὶ πολλοὶ ἐπιφανεῖς συγγραφεῖς τὴν ἠξίωσαν μνείας καὶ προσοχῆς. Ὁ Ρουσσὸ ἀποκαλεῖ τὸν σύγχρονόν του δι-

ευθυντὴν τῆς ὀρχήστρας τῆς μουσικῆς ἀκαδημίας *ξυλοκόπον* ἕνεκα τῶν μεγάλων κτύπων, οὓς κατήνεγκεν ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου διὰ τῆς ράβδου του. Ὁ Κρετρὸ ἀπηχθάνετο τὸν *ραβδιστὴν* τοῦ μέτρου. Ὁ Γρίμ τῷ 1766 ὠνόμαζε τὸν ἀρχιμουσικὸν τοῦ Μελοδράματος *μπαστουνᾶν* εἰς τὸν «Κέφαλον καὶ Πρῶκριν». Τέλος τὸν Μάϊον τοῦ 1775 ὁ Habeneck ἐνεκαίνισεν εἰς τὸ Μελόδραμα τὸν περίφημον πληκτρον τὸ ὀνομασθὲν *τάκ*, τὸ ὁποῖον ἤκουστο ὅσος θύρυβος καὶ ἂν ἐπεκράτει ἐν τῷ θεάτρῳ. Ὁ Στράους ἐπενόησε τὴν *ράβδον τοῦ μέτρου*. Μετὰ τὸν θάνατον δ' αὐτοῦ, ὁ πρῦτανις τῶν βιολιστῶν ἐν Βιέννῃ κατὰ τινὰ συναυλίαν, εἰς ἣν παρίσταντο τρεῖς χιλιάδες θεατῶν, ἔδωκε τὸν περίφημον τοῦτο ραβδίον εἰς τὸν Ἰωάννην Στράους τὸν διαδεχθέντα τὸν πατέρα του. Τὸ ραβδίον τοῦ Μάγερμπερ ἦτο ὅλον ἐξ ἀργύρου. Τὸ τοῦ Φέτις ἦτο κεκοσμημένον διὰ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων. Ὁ δὲ Μότσαρτ διήυθυε τὰς χορῶδας ἐν Σαλτσβούργῳ, τῇ γενεθλίῳ του πόλει, δι' ἐλεφαντίνου ραβδίου.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΟΝΤΙΑ

Εἰς ἐξετάσεις σχολείου :

Ἡ *διδασκάλισσα* : Παιδί μου, ποῖα δόντια βγάζει τελευταῖα ὁ ἄνθρωπος ;

Μικρὰ μαθήτρια : (μετὰ τινὰ σκέψιν) : Τὰ ψευδτικά.

ΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

Ἡ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ

Πῶς! θὰ εἴπωσι τινες ἀποροῦντες, ὑπάρχει τέχνη καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν; Βεβαίως ὑπάρχει καὶ ἔχει καὶ αὐτὴ τὰ μυστήριά της, ὡς πᾶσα ἄλλη. Νομίζομεν εὐκόλον πράγμα τὸ ἀναπαύεσθαι καὶ ὁμως ἔχει πλείστας ὅσας δυσκολίας, αἵτινες δὲν περιπίπτουσιν εἰς τὴν αἴσθησίν μας. Δούλοιο τῶν καθημερινῶν ἔξωθεν ὑπείκομεν διηνεκῶς εἰς αὐτὰς καί, ἐνῶ νομίζομεν ὅτι ἀναπαυόμεθα, κοπιᾶζομεν ἐτι μᾶλλον.

Πόσοι μεταβαίνοντες εἰς τὰς ἐξοχὰς, ἢ ἐπιχειροῦντες ταξείδια πρὸς ἀνάπαυσιν, νομίζουσιν ὅτι ἀναπαύονται, διότι ἀντήλλαξαν ἀπλῶς τὰς συνήθεις ἀσχολίας μὲ τοὺς κόπους τῶν διαφορῶν ἐξοχικῶν διασκεδάσεων ἢ μὲ τὰς συκινήσεις τοῦ παιγιδίου ἐν ταῖς λέσχαις.

Ὁ δόκτωρ Μόρτιμερ Γκράμβιλ ἐδημοσίευσεν πρὸ μικροῦ πόνημα ἀφιερωμένον εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῶν ὁρέων καὶ τῶν παραλίων τόπων :

«Προσέχετε, λέγει αὐτοῖς ὁ ἰατρός Μόρτιμερ, νὰ μὴ ἐξαντλήτε τὴν ἐπανορθωτικὴν σας δύναμιν. Οὐδέποτε θὰ αἰσθανθῆτε ὑπερβολικὴν κόπωσην, ἐνῶσθαι δὲν ἔχετε ἀπολέση τὴν δύναμιν ταύτην.

» Ἄν ἡ ἀδεία τῆς ἀπουσίας σας περιώριζεται εἰς ὀλίγας ἐβδομάδας, ἀφιρώσατε τὰς πρώτας ἡμέρας εἰς ἀπόλυτον ἀνάπαυσιν, ἐὰν ἀπεναντίας ἔχετε ἄδειαν πολὺμηνον, διέλθετε τὰς πρώτας ἐβδομάδας ἐν πλήρει ἀναπαύσει. Ἀρκέσθητε νὰ ἦσθε ὀκνηροὶ εἰς τοῦτο ἔγχεται τὸ μυστήριον τῆς ἀναπαύσεως. Διασκεδάσετε μὲ τὸ νὰ μὴ κάμνατε τίποτε, ἀλλὰ τίποτε, τίποτε ἀπολύτως ! Ἀδιάφορον ἐν ὁ τόπος,